

OLAFIN
PENTU-
PÄIVÄKIRJAT

Salaperäinen saari

*Kirjoittanut Helena Waris
Kuvittanut Mirjami Manninen*

Helsingissä Kustannusosakeyhtiö Otava

*Taiteen edistämiskeskus on tukenut
tämän kirjan kirjoitustyötä.*

*Teksti © Helena Waris ja Kustannusosakeyhtiö Otava 2025
Kuvat © Mirjami Manninen 2025*

ISBN 978-951-1-49002-9

OTAVA
KIRJAPAINO
Keuruu 2025

1.

Koiranpentu Olaf katseli häntä heiluen, kun sen kaveri Musti ruttasi mattoja ja ryntäili olohuoneen ja keittiön väliä kuin pika-juoksija. Musti oli luppakorvainen ajokoiran ja karhukoiran sekoitus, jonka korvat roikkui-
vat yleensä matalalla, mutta kun se oli oikein innoissaan, ne nousivat melkein pystyyn. Nyt Mustin korvat olivat ihan yläasennossa. Selvästikin Musti oli saanut hyviä uutisia. Olaf odotti innokkaana, että kuulisi itsekin mistä oli kyse.

Musti otti vielä muutaman spurtin, sitten se rauhoittui hetkeksi, ja pysähtyi Olafin viereen.

– Ou jee, Olaf! Me lähdemme saareen! Musti haukahti.

– Mikä paikka se saari oikein on? Olaf kysyi epäillen ja sen häntä lakkasi heilumasta. Olaf ei tiennyt vielä muita paikkoja kuin tämän maatilán ja sen lähiympäristön, sekä lähikaupungin, jossa käytiin eläinlääkärissä. Saari ei kuulostanut yhtään tutulta.

– Saari on suuren järven keskellä ja sinne mennään veneellä! Siellä on lasten enon mökki, ja meidän perhe kutsutaan sinne joka kesä viikoksi. Me koirat päästään aina mukaan! Rrrrakastan sitä saarta! Ja veneitä! Musti ulvahti ja säntäsi jälleen juoksuun kuin mustavalkea salama.

Vai viikoksi, Olaf mietti itsekseen. Kukas täällä kotona hoitaa kaikki eläimet ja emännän kasvihuoneen, jos koko perhe lähtee viikoksi pois? Ja mikä se vene oikein on?